

Segons l'annunci publicat al setmanari *Forja* el 18 de setembre de 1961, en el curs 1961-1962 de l'Escola de Formació Professional Industrial, hi havia cursos d'iniciació professional per a alumnes a partir dels 12 anys, i el curs d'Oficial Industrial en les opcions de mecànica i electricitat amb pràctiques en el taller mecànic de la mateixa Escola. L'annunci especificava que la matrícula oficial del curs era en l'Escola Industrial d'Arts i Oficis de Sabadell i les classes tenien lloc en la «delegació de l'Escola de Formació Professional del Vallès, patrocinada per Vda. de J. Tolrà, S. A.»

ESCOLA DE FORMACIÓ PROFESSIONAL

JOSEP ARDERIUS I ESTER PLANAS

CAP a finals de setembre de 1961 van començar les classes de l'Escola Diürna de Pre-Aprenentatge, per a nois de 12 a 14 anys. L'Escola estava dirigida per l'empresa Vda. J. Tolrà, S. A., i tenia una capacitat per a 30 alumnes. El local era el mateix de l'Escola Parroquial d'Arts i Oficis i en els baixos es va habilitar un taller amb bancs de treball equipats amb eines, cargols mecànics i estris de serralleria.

El programa d'estudis consistia en la formació professional dels alumnes sense descuidar la formació cultural. Cada dia tenien dues hores de coneixement i pràctica dels instruments i eines, a càrrec de Miquel Aymerich Pujol, i cinc hores de formació cultural i humanística a càrrec de mossèn Joaquim Vives, vicari de la parròquia. Acabat el primer curs, 1961-1962, la direcció volia millorar el Pla d'Estudis i va considerar oportú fer obres de remodelació en el taller per al curs 1962-1963, però el 25 de setembre d'aquell any van caure les pluges torrencials que van fer desbordar diversos rius catalans, entre ells el riu Ripoll, provocant greus inundacions a tot el Vallès que afectaren a zones de vivendes i a les indústries tèxtils situades prop dels llits dels rius, com per exemple les naus de l'empresa Vda. J. Tolrà, S. A.

A causa dels efectes i entrebancs provocats per les inundacions, el curs 1962-1963 de l'Escola Diürna de Pre-Aprenentatge va començar amb retràs respecte el ritme normal. L'11 de desembre de 1962 es van fer els exàmens de selecció per matricular-se els alumnes dels dos cursos d'Iniciació Professional i el 14 de gener de 1963 van començar les classes. Hi havia tres novetats: l'inici del primer curs d'Oficial Industrial, el canvi de nom del Centre (d'Escola Diürna de Pre-Aprenentatge per convertir-se en Escola de Formació Professional, i de director, Manuel Sánchez substituïa a Pere Garcia Crespo).

Els cursos 1963-1964, 1964-1965 i 1965-1966 es van desenvolupar amb normalitat i sota la direcció del professor Manuel Sánchez.

Clases de Formación Profesional

Bajo los auspicios de
Viuda de José Tolrà, S. A.

Cursos de iniciación profesional

(Edad mínima 12 años)

Cursos de oficial industrial (Rama Textil y Mecánica)

(Edad mínima 14 años)

MATRICULA OFICIAL EN LA ESCUELA INDUSTRIAL DE ARTES Y OFICIOS DE SABADELL

**Información y Matriculas: Del 14 al 18 de Septiembre, de 7 a 9 de la tarde
en la propia Escuela. (Paseo Tolrà).**

CASTELLAR DEL VALLES, 1964.

Segons l'anunci publicat al setmanari *Forja* el 18 de setembre de 1965, en el curs 1965-1966 de l'Escola de Formació Professional Industrial, hi havia cursos d'iniciació professional per a alumnes a partir dels 12 anys, i el curs d'Oficial Industrial en les opcions de mecànic, teixidor i tintorer, amb pràctiques en el taller mecànic de la mateixa Escola. L'anunci especificava que la matrícula oficial del curs era en l'Escola Industrial d'Arts i Oficis de Sabadell i les classes tenien lloc en la «delegació de Castellar del Vallès, patrocinada per Vda. de J. Tolrà, S. A.».

En el curs 1966-1967, Joan Pardell va substituir a Manuel Sánchez en la direcció de l'Escola Professional Vda. J. Tolrà, S.A., que va continuar fins l'últim curs de l'Escola, 1977-1978.

El 17 de juliol de 1970 el setmanari *Forja* va publicar una entrevista a Joan Pardell sobre el funcionament de l'Escola. L'ingrés es feia a través d'un examen de coneixements generals i estava obert a tots els nois de Castellar. S'havia incrementat la capacitat dels alumnes (els 30 del curs inicial de 1961-1962, ja eren 43 en el curs 1969-1970), i el claustre de professors (un enginyer tèxtil, un pèrit tèxtil, dos mestres nacionals, dos mestres de taller, i els dos sacerdots encarregats de les classes de religió). Els alumnes que treballaven a l'empresa Vda. J. Tolrà, percebien una retribució i tenien la matrícula i els llibres de forma gratuïta.

Mica en mica el setmanari *Forja* es va fer menys ressò de l'evolució de l'escola, tot i que va continuar funcionant fins el curs 1977-1978.

L'EDIFICI de les Escoles del Patronat Tolrà enguany compleix cent anys de la seva inauguració; un edifici pensat per cobrir les necessitats dels nens de la població de finals del segle passat i que avui dia segueix oferint un gran servei a la comunitat en aquest sector, el de l'ensenyament, i també en altres relacionats amb la cultura, el lleure o l'esport.

Dintre d'aquest últim és on cal emmarcar a una entitat, el C. P. Caspall de Bàsquet, que va néixer, créixer i viure sota el sostre d'un edifici tan emblemàtic com el de les Escoles Tolrà durant 15 anys, del 1957 al 1972.

Era l'any 1957 i el jovent del Pamell Artístic portava a terme la seva activitat vital en el teatre del Centre Parroquial, al passeig Tolrà. També estaven organitzats panyals per un nombros grup d'infants. Per tal de buscar un medi d'entreteniment per la quiballa, els joves del Pamell varen pensar que el bàsquet podria ser una bona solució. D'aquesta idea sorgí l'embrió del que més tard seria el C. P. Caspall. Pensaren el primer taulel i la primera rotllana al pati del Centre, al costat de les escales exteriors que duïen a l'escenari del teatre (avui podem recordar que en aquell temps el pati que ara coneixem com el del Col·legi estava dividit per una tanca i que una meitat era el pati del Col·legi de Noies i l'altra manes Dominiques i l'altre del Centre Parroquial).

Joan Castells, Antoni Corominas, Joaquín Castells, Pere Fité, Albert Ferrer i Esteve Ribas (aquests dos últims desafortunadament desapareguts), foren els legats per iniciar i tirar endavant el bàsquet. Una persona clau en la gestió dels primers dies fou el llavors factor del poble, mossèn Sebastià Rossell.